

MISIJNÁ NEDEĽA

Ako každý rok, tak aj v tomto roku budeme sláviť **Misijnú nedeľu**. Niekoľko slov o tom, čo to misijná nedeľa vôbec je... Tento rok si ju budeme pripomínať 23. októbra.

„Misijná nedeľa je zvláštnou príležitosťou, ktorá pripomína Božiemu ľudu neustálu platnosť jeho misijného poslania, pretože misie sú vecou všetkých kresťanov...“

Tento deň je však okrem modlitieb spojený aj s finančnou zbierkou na podporu misií v rôznych krajinách sveta, kde Cirkev pôsobí skrze misionárov, ochotných zrieknuť sa vlastnej domoviny a ísť ohlasovať evanjelium do vzdialených končín zeme, kde o Kristovi buď vôbec nepočuli, alebo počuli veľmi málo. Z takto nazbieraných finančných prostriedkov sa podporujú projekty **Pápežského misijného diela šírenia viery** (PMD) v približne 1100 diecézach sveta, ktorého začiatky siahajú až do roku 1818. Ide o skoro 650 000 biskupov, kňazov, rehoľníkov, katechétoch, bohoslovcov a laických spolupracovníkov, ktorí posielajú svoje požiadavky do centrálneho PMD v Ríme. Jedná sa hlavne o katechetické, vzdelávacie, charitatívne a sociálne projekty, školy, nemocnice, domovy pre siroty alebo starých ľudí, stavby a opravy kostolov a mnoho ďalších.

Svetový deň modlitieb za misie začal svoju históriu v roku 1926. Odvtedy sa tento deň, u nás a v niektorých ďalších krajinách nazývaný aj „Misijná nedeľa“, slávi každý rok na predposlednú nedeľu v mesiaci október. Sv. otec vydáva každý rok na tento deň posolstvo, v ktorom povzbudzuje k misijnej horlivosti za šírenie viery.

Niekoľko myšlienok z Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu misií na rok 2016

Misionárska Cirkev, svedkyňa milosrdenstva

Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, ktorý Cirkev práve prežíva, vrhá osobitné svetlo aj na Svetový deň misií 2016. Vyzýva nás, aby sme hľadeli **na misie ad gentes ako na veľké, nesmierne dielo milosrdenstva – tak duchovného, ako aj materiálneho**. Na tohoročný Svetový deň misií sme skutočne všetci vyzvaní, aby sme ako misionárski učeníci „vyšli“ a poskytli svoje talenty, svoju tvorivosť, múdrosť a skúsenosť do služby šírenia posolstva Božej lásky a súcitu voči celej ľudskej rodine. Cirkev poverená misijným poslaním sa stará o tých, ktorí nepoznajú evanjelium, pretože si želá, aby všetci

boli spasení a mohli zakúsiť Pánovu lásku. Jej poslaním je „ohlasovať Božie milosrdenstvo, ktoré je pulzujúcim srdcom evanjelia.

Milosrdenstvo naplňa Otcovo Srdce vnútornou radosťou, keď sa stretá s ľudským stvorením; už od počiatku sa s láskou obracia aj na tých najkrehkejších.

On je dobrým, pozorným, verným Bohom; blízkym voči tým, čo sú v núdzi, aby bol nablízku všetkým, najmä chudobným; láskavo vstupuje do ľudskej reality, práve tak, ako to robia otec a matka, keď ide o život ich detí. Milosrdenstvo nachádza svoje najvyššie a dokonalé vyjadrenie vo vtelenom Slove. Ono zjavuje Otcovu tvár bohatú na milosrdenstvo; ono „nielenže hovorí o milosrdenstve a vysvetľuje ho príkladmi i podobenstvami, ale predovšetkým ho v sebe samom stelesňuje a vo svojej osobe predstavuje“.

Keď prijímame a nasledujeme Ježiša prostredníctvom evanjelia a sviatostí, môžeme sa vďaka pôsobeniu Ducha Svätého stať milosrdnými ako náš nebeský Otec.

Cirkev je prvým spoločenstvom z ľudstva, ktoré žije z Kristovho milosrdenstva: stále sa cíti chránená a vyvolená milosrdnou Kristovou láskou a z tejto lásky čerpá svoje poslanie, žije z nej a dáva ju spoznať ostatným národom. O tejto milosrdnej láske svedčia mnohí muži i ženy, každého veku a stavu, rovnako ako to bolo v začiatkoch cirkevnej skúsenosti.

Ženy, laičky alebo zasvätené, a dnes i mnohé rodiny naplňajú svoje misionárske povolanie rôznymi formami: od priameho ohlasovania evanjelia až po charitatívnu činnosť. Popri evanjelizačnej a sviatostnej činnosti misionárov, ženy a rodiny často lepšie chápu problémy ľudí a dokážu im vhodným a novým spôsobom čeliť: či už v starostlivosti o život, keď zameriavajú pozornosť viac na ľudí ako na štruktúry a keď sa plne ľudsky i duchovne venujú budovaniu harmónie, vzťahov, pokoja, solidarity, dialógu, spolupráce a bratstva – tak v oblasti medziľudských vzťahov, ako aj v širšom spoločenskom a kultúrnom živote, a zvlášť na poli starostlivosti o chudobných.

Od Ježišových učeníkov, ktorí kráčajú po cestách sveta, sa požaduje láska, ktorá neodmeriava, ale voči všetkým má rovnakú mieru, akú má Pán. Ohlasujeme ten najkrajší a najväčší dar, ktorý nám dal: jeho život a jeho lásku. Každý národ a každá kultúra má právo prijať posolstvo spásy, ktoré je Božím darom pre všetkých. Je to tým potrebnéjšie, ak vezmeme do úvahy koľko nespravodlivostí, vojen a humanitárnych kríz dnes čaká na vyriešenie. Misionári zo skúsenosti vedia, že evanjelium odpustenia a milosrdenstva môže priniesť radosť a zmierenie, spravodlivosť a pokoj. **Poslanie evanjelia – „Chod'te teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal“ (Mt 28, 19 – 20) – ešte**

nie je završené, ale zaväzuje všetkých, aby sa v súčasných podmienkach a zoči-voči aktuálnym výzvam cítili povolani znovu „vychádzat“ na misie.

Neuzatvárajme si srdce a nevenujme sa len našim špecifickým starostiam, ale otvorme si ho pre celé ľudstvo.

Najsvätejšia Panna Mária, vznešená ikona vykúpeného ľudstva, misijný vzor Cirkvi, nauč všetkých – mužov i ženy i rodiny –, aby všade stvárňovali a uchovávali živú a tajomnú prítomnosť vzkrieseného Pána, ktorý obnovuje a naplňa radostným milosrdenstvom vzťahy medzi ľuďmi, kultúrami i národmi.

Toľko zo slov svätého Otca Františka.

Aj keď sa Misijná nedeľa nesie viac v duchu finančnej pomoci misiám, nemali by sme zabúdať vo svojich farnostiach aj na ďalšie formy nielen duchovnej podpory misionárov a miestnych domorodcov vo forme rôznych modlitieb ako misijný ruženec či misijná adorácia, ale aj na rôzne formy misijných animácií, ktorými sa môže v tento deň šíriť misijné povedomie a uvedomenie si misijného povolania každého jedného z nás. Niektorí pozývajú do svojich farností misionárov, aby im vo svojom rozprávaní a diskusii s veriacimi priblížili život v misijnej krajine, v ktorej pôsobia. Iní premietajú rôzne dokumentárne filmy z misijných krajín, organizujú misijné jarmoky s vlastnoručne vyrobenými výrobkami a takto získanými financiami podporujú konkrétne projekty jednotlivých misionárov. **Možností je veľa, fantázii a vynaliezavosti sa medze nekladú...**

[Slová tiahnu, príklady priťahujú ...](#)

ROK NAŠEJ MISIE SA NAPLNIL

Pavol a Mária Jarkovskí 22. august 2016

Rok našej misie v Jakutsku sa naplnil. Pracovali sme v krajine na ďalekom východe Ruska. Jakutsko je krajina bohatá na nerastné suroviny, ktorej dominuje obrovská tajga s množstvom zveri, sobov, losov, medveďov, vlkov, nespočetných riek a nádherných lesov. Krajina, kde je leto veľmi krátke a horúce, zaujímavé sú biele noci, kedy slnko takmer nezapadá. V zime od novembra do februára slnko nevidíme, teploty sa pohybujú bežne -35°C a zažili sme aj -53°C.

Národnosť sa do pasu nepíše – bolo by to zamotané. Žijú tam Jakuti, Eveni, Evenkovia, Jukagiri, Čukčovia, Tatari, Turci, Arméni, Rusi a mnohé iné národnosti. Pôvodné obyvateľstvo má svoje prírodné náboženstvo šamanizmus, taktiež mnoho kresťanských, protestantských cirkví a samozrejme pravoslávna cirkev. Katolíci sú naozaj menšinovým náboženstvom. No aj tak sme my dvaja, každý síce originálne a svojsky, cítili Božie volanie na túto misiu. Boží hlas k nám hovoril cez saleziánov, najmä Fera Špánika a don Pavla Michalka.

V Jakutsku sme spolu prežili devätnásť mesiacov. No ostatný rok to bolo dobrodružstvo s Bohom a ľuďmi. Väčšiu časť roka sme pracovali v meste Jakutsk s don Mariánom Peciarom, don Petrom Lorencom, dobrovoľníčkou Luciou Čupeľovou a farničkou Katarínou Kudriašovou. Dva a pol mesiaca sme pôsobili v meste Aldan s direktorom misie s don Paľom Michalkom, dlhoročným misionárom don Jozefom Tóthom a s dobrovoľníčkou Emkou Herčkovou.

Prvý kurz manželských večerov v meste Jakutsk sme s Paľom uviedli vo februári. Osem začalo no dokončilo šesť manželských párov.

Pre veľký záujem týchto kurzov a zväžení celej komunity sme s Božou pomocou zahájili začiatkom apríla už druhé manželské večery. Záujem bol nebývalý. Zúčastnilo sa a dokončilo všetkých 16 párov, veriaci ale aj hľadajúci a neveriaci manželia. Bola to výzva pre celú

komunitu. Ďakujeme všetkým, ktorí sa pričínili, aby všetko prebehlo v harmónii lásky a pokoja. Boh nás všetkých odmenil svedectvami manželských párov. V prvom aj v druhom kurze sa zúčastnili veriaci manželia z našej farnosti.

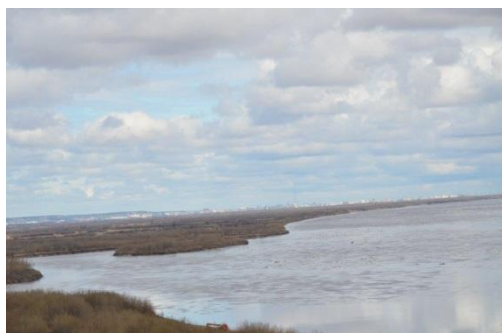
Prazdnik vesny a truda – Sviatok jari a práce. Prvý máj je deň, kedy pracujúci manifestujú, prechádzajú ulicami mesta, prezentujú s hrdosťou svoju prácu. My starší nato pamätáme.

Deti v detskom domove ku dňu „Pabedy“ chystali program na ktorom sme účinkovali spoločne.

Deviaty máj sa v Rusku slávi ako Sviatok víťazstva nad fašizmom. Pozostalí nesú fotografie svojich blízkych, ktorí položili svoj život za našu slobodu v II. svetovej vojne. Tento pochod mestom sa nazýva Bezsmetnyj polk.

Začiatkom mája, keď sa ľad na riekach topí, naskytá sa prírodné divadlo-ľadochod, no nie vždy sa podarí ho vidieť. Ľady na Lene sa topili pomaly.

Domorodí obyvatelia Eveni a Evenkovia slávia Nový rok príchodom leta. 11.6. sme sa zúčastnili s priateľom Nikolajom na sviatku Bakaldyn pri rieke Kemkeme.

Letné tábory sú pre saleziánov veľkou možnosťou pracovať s deťmi. Aj našej komunite sa podarilo v spolupráci so školou v dedinke I. Chomustach pripraviť tábor, ktorý mal názov Priatelia.

V predchádzajúcom blogu sme sa zmieňovali o práci s kvetmi, keď boli ešte len za oknom. Koncom mája dozrel čas na výsadbu do pripravených záhonov. Ovocie našej práce sa ukáže v lete. Keď sme odlietali z Jakutska, nevyzeralo to zle, posúďte sami.

Podobne ako Evenkovia a Eveni, aj Jakuti oslavujú letný slnovrat sviatkom „Ysach“. Pre nás to bola možnosť vidieť bohatú škálu nádherných národných odevov, tancov, obradov a kultúru ich pôvodného spôsobu života.

Na záver iba toľko. Boh sa nedá nikdy zahanbiť a daroval nám aj cez mnohé ťažkosti dary nevídané. Priateľstvá ľudí, s ktorými nás spája tá istá nádej a viera v Ježiša Krista a aj niečo osobné vo vzťahu s ním... a nedá sa to opísať.

Misijná nedeľa je teda výzvou pre každého z nás zobrať vážne Kristov misijný príkaz: „Idte a ohlasujte evanjelium všetkým národom...“ aj v zmysle slov kardinála Jozefa Tomku: „Jestvuje len jedna misia - Kristova a my sa na nej môžeme zúčastniť.“

Milí mladí priatelia, želim vám aby prežitie tohtoročnej misijnej nedele povzbudilo vo viere aj týmto konkrétnym skutkom lásky a obety manželov Jarkovských a aby sa aj nám všetkým v tomto Svätom roku milosrdenstva, ktorý sa budúci mesiac už končí, darilo svedčiť o Božej milosrdnej láske vo svojom okolí.

Katechétka Mária